

XL.

Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen.

Toen Uilenspiegel op een schoonen zomerdag in de Scheldestad aanlandde, voelde hij zich niet zooals hij wezen moest. Nu hij wat ouder werd, weerstond hij zoo goed niet meer aan de vermoeienissen van zijn avontuurlijk zwerfversleven. De vele ontberingen, die hij vaak had moeten doorstaan, hadden zijn gestel ondermijnd en zijn vroolijheid aangetast. Ziek en hulpeloos slenterde hij door de Antwerpsche straten, tot hij plots het besluit nam eens een dokter te raadplegen. De man der wetenschap onderzocht onzen held en schreef hem dadelijk een streng regiem voor.

Tijl mocht geen vleesch meer nuttigen en moest zich voortaan met lichten kost tevreden stellen.

Weldra nam hij zijn intrek in een druk bezochte herberg, waar vooral veel Hollandsche kooplieden logeerden. Tijdens het middagmaal, als de gasten aan tafel zaten en zich de zware spijzen goed lieten smaken, kwam Tijl daar onverwachts aanrukken met een licht gekookt eitje en een dun sneetje brood. Een der Hollanders nam Uilenspiegel van het hoofd tot de voeten op en sprak toen:

— He, boertje, ik neem aan, dat je den kost van den waard niet lust, maar laat dan tenminste ook eens van je eitje proeven.

Meteen greep de rekel het ei, brak het midden door, slurpte gulzig den dooier op en wierp de schaal daarna voor Tijl's neus, terwijl hij spottend uitriep:

— Ziedaar, vriend, lik jij het vat uit, want de dooier kwam per abuis in een verkeerd keelgat terecht!

De gasten schoten allen in een luiden schaterlach en Tijl lachte hartelijk mee, want hij had toch geen eetlust en dus kon 't geval hem weinig schelen.

In den namiddag echter schafte Uilenspiegel zich een blozenden appel aan, dien hij voorzichtig uitholde. Toen maakte hij jacht op vliegen en muggen, doodde een dertigtal van die lieve beestjes en stak de krenge in den appel. Deze werd door Tijl persoonlijk in den oven gebraden en daarna overvloedig met suiker bestrooid, zoodat hij er van buiten werkelijk lekker uitzag.

Als de gasten 's avonds opnieuw aan tafel zaten, kwam Tijl gezapig met een schotel aandragen, waarop de gebraden appel heelemaal alleen te prijken lag. Pas was hij echter gezeten, of daar deed hij, of hij een vork vergeten had en verliet ijlings zijn plaats. Hij had den rug nog niet gekeerd, of daar greep dezelfde gulzige Hollander den gebraden appel van den schotel, stak hem in zijn grooten mond en slokte hem als het ware ineens in. Slecht bekwam het hem. Plots werd de man onpasselijk en zoo misselijk zag hij er uit, dat al de gasten dachten, dat Tijl hem met den appel had willen vergeven.

Uilenspiegel lachte hen echter uit en sprak:

— Vergif was er voorzeker niet in, maar het moet u toch bekend zijn, dat de maag van een slokop geen lekkere hapjes verdraagt. Ten andere, indien hij me verwittigd had, dat hij van plan was den appel ineens in te slikken, dat zou ik hem dat beslist hebben afgeraden; want zoo men in een licht gekookt eitje nog nooit één vlieg of mugje ontdekt heeft, dan zaten er in dien appel enkele tientallen van die beestjes, eigenhandig door mij gevangen en dood genepen en in dien blozerd gestopt en gebraden. Die diertjes waren waarschijnlijk te fijn van ras om door onzen vriend verteerd te worden; en daarom heeft zijn maag, die zulke hapjes niet kent, ze moeten uitstooten en afgeven!

De Hollander werd nog misselijker onder dien uitleg. Maar spoedig kwam hij toch weer bij, en toen richtte hij zich tot Uilenspiegel en sprak:

— Eet jij in 't vervolg wat je wilt, maar naast jou zal ik nooit meer aan tafel zitten, al lag er ook gebraden fazant op je schotel!

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN

1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijn Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijn met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijn leerde koorddansen	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijn het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht	25
13. Hoe Uilenspiegel meel bulde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar arde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek.	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achteradroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet voldoende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan-eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren.	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelzen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102